

36. møde

Tirsdag den 7. januar 2003 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetimen).

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Mikkel Dencker (DF).

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2003-06.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 6/11 2002. Første behandling 13/11 2002. Betænkning 21/11 2002. Anden behandling 26/11 2002).

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan til beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.

(Fremsat 10/10 2002. Første behandling 20/11 2002. Betænkning 5/12 2002).

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Godtgørelse til efterladte ved dødsfald).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 2/10 2002. Første behandling 8/10 2002. Betænkning 9/12 2002).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. (Rådsafgørelse om ændring af artikel 40, stk. 1 og 7, i Schengenkonventionen).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 28/11 2002).

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af sammensætningen af de regionale jordbrugs-kommissioner m.v.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Medlemmer af Folketinget Ritt Bjerregaard (S), Inger Bierbaum (S), Morten Bødskov (S), Ole Vagn Christensen (S), Henrik Dam Kristensen (S), Erik Mortensen (S), Lone Møller (S) og Nicolai Wammen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en pulje til ernæringsrigtig og økologisk mad i skoler og daginstitutioner.

(Beslutningsforslag nr. B 63).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer om ændring af kulbrintebeskatningen m.v., herunder højere rørledningsafgift, indførelsen af CO₂-afgift, ændringer i selskabsbeskatningen, ændringer i eller indførelse af produktionsafgift, indførelse af beskatning af overnormal forrentning og afvikling eller nedsættelse af fradrag?«

(Forespørgsel nr. F 28).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL), Villy Søvnald (SF), Keld Albrechtsen (EL) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan statsministeren og udenrigsministeren oplyse om den danske regerings holdning til missilskjoldsprojektet, herunder til den amerikanske regerings anmodning om at inddrage

Thuleradaren i forbindelse med missilskjoldsprojektet?«
(Forespørgsel nr. F 29).

Retsudvalget har afgivet beretning om regeringens opfyldelse af Retsudvalgets beretning af 31. maj 2002 over B 62, B 67 og B 82. (Beretning nr. 1).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af 30. december 2002:

»Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 17. december 2002 besluttet med virkning fra 1. januar 2003 at fritage minister for flygtninge, indvandrere og integration samt minister uden portefølje med henblik på at bistå udenrigsministeren med især opgaver i forbindelse med varetagelsen af Danmarks formandskab for Den Europæiske Union Bertel Geismar Haarder for stillingen som minister uden portefølje, som herefter nedlægges.

Jeg skal anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Anders Fogh Rasmussen

/Sten Frimodt Nielsen«

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag er der statsministeren og integrationsministeren.

Til statsministeren er foreløbig anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Bjarne Laustsen
2. Lissa Mathiasen
3. Nicolai Wammen
4. Lotte Bundsgaard.

Til fru Lissa Mathiasen er endvidere tilmeldt hr. Thomas Adelskov som medspørger.

Til integrationsministeren er foreløbig ikke anmeldt nogen hovedspørgere.

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Spm. nr. US 39

Bjarne Laustsen (S):

Vi har jo alle sammen haft lejlighed til at følge statsministerens nytårstale. Store dele af nationen fulgte med, og det gjorde oppositionen og dermed undertegnede også.

Noget af det, der manglende i talen, synes jeg var bekymring over det, som regeringen selv har lagt frem, nemlig at der vil være en stigende arbejdsløshed i år – 14.000 flere arbejdsløse regner man med. Det er selvfølgelig et meget, meget stort problem for den enkelte, der må påse at gå over på passiv forsørgelse i stedet for at være i aktiv beskæftigelse, men det er vel også i strid med regeringens politik. Regeringen har brystet sig meget af, at der skulle flere i arbejde og ansættes flere i den private sektor, men det går altså nu den gale vej.

Problemet er, som adskillige undersøgelser har vist, at noget af det, den enkelte dansker sætter allerhøjest, når talen er om velfærd og trykthed, er, at man er i arbejde. En anden ting er, at stigende arbejdsløshed også koster i samfundsøkonomien, og hvad betyder det i øvrigt for landets samlede finanser?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det er et helt centralt mål at sikre den størst mulige beskæftigelse og forhåbentlig yderligere reduktion af ledigheden.

Desværre kan det jo ikke undgås, at der over tid kommer bevægelser i beskæftigelse og ledighed, afhængig af den internationale konjunktursituation. Men grundlæggende er den danske økonomi sund og robust, der er en god konkurrenceevne, og regeringens hensigt er at sikre en fortsat stærk konkurrenceevne for danske virksomheder, så vi kan holde arbejdsløsheden nede på et absolut minimum og sikre, at der i de kommende år til stadighed skabes flere arbejdspladser, for det er dét, der skal til for at finansiere velfærden i fremtiden.

Kl. 13.05

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo fint nok, at regeringen vil gøre noget, men der mangler jo nogle konkrete initiativer.

I forbindelse med finanslovdebatten for en lille måneds tid siden var det jo ikke sådan, at de to regeringspartiers ordførere havde nogen forslag til, hvad der kunne afhjælpe dette problem. Man konstaterede bare, at problemet er her, og det får altså negative konsekvenser for samfundsøkonomien, ligesom det medfører stor personlig skade for den enkelte, at der ikke er den opdrift i samfundet, som vi alle sammen kunne ønske os.

Derfor må det da være på sin plads at spørge her ved indgangen til 2003, hvad det er, regeringen vil gøre for at afhjælpe det problem. Skal vi bare stiltiende se på, at der bliver 14.000 flere ledige her i år 2003? Og hvad med alle de andre måltal, man har stillet op for gældsafvikling og samfundsøkonomien i øvrigt? Her er det da et stort problem, at vi får flere ledige.

Jeg er godt klar over, at denne regering, der nu har siddet godt et års tid, ikke er i stand til at levere samme resultater som den tidligere regering, hvor folk var vant til, at arbejdsløsheden faldt måned for måned. På bare ét år er vi kommet i den situation, at ledigheden stiger for første gang i næsten 10 år, og derfor er det jo underligt, når statsministeren har lejlighed til at tale til hele nationen, at han ikke berører problemet med ét eneste ord og heller ikke giver udtryk for, at han deler den bekymring, som de mennesker, der bliver fyret fra deres job og ryger ud i ledighed, har. Vi kunne forstå på Venstre og De Konservatives ordførere, at det ikke var noget stort problem for dem, men det undrer mig meget, at det ikke er noget stort problem for landets statsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, jeg kan føje meget til det, jeg allerede har sagt.

Det er et helt centralt mål for regeringen at sikre en fortsat vækst i beskæftigelsen. Der skal skabes flere arbejdspladser i de kommende år, for det er dét, der skal til for at finansiere velfærd i fremtiden.

Regeringens helt konkrete bidrag er at sikre den bedst mulige konkurrenceevne for danske virksomheder. Her har regeringen allerede taget de første skridt sidste år, og med den nye finanslov er der taget yderligere skridt, som sikrer, at danske virksomheder stadig har en god konkurrenceevne. Det er jo i stærk modsætning til den tidligere regerings politik, for den tidligere regering læssede hvert eneste år nye skatter og afgifter og nye byrder ud over danske virksomheder.

Nu ved virksomhederne, hvad de kan disponere efter, fordi der er et skattestop og desuden en række initiativer, der sigter på at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes da, det er fint, at regeringen vil gøre noget, men det er bare hult, og det klinger fælt, når man hører statsministeren komme med disse hensigtserklæringer.

Det, vi kan se nu, er jo, at den konkurrenceevnepakke, som regeringen gennemførte, og som skulle være det store dyr i åbenbaringen, for bl.a. at få flere i arbejde og styrke konkurrenceevnen – hvad handler den om? Den handler om at fjerne nogle arbejdsmiljøregler, genere folk og tage nogle rettigheder fra lønmodtagerne. Det er stort set, hvad der ligger i den, og det viser sig jo også, når man kigger på de konkrete tal, som regeringen selv har fremlagt i budgetoversigten, at det overhovedet ikke har skabt flere private arbejdspladser, at man har gennemført den konkurrenceevnepakke.

Til gengæld har regeringen forstærket problemet ved at afskedige en hel masse i den offentlige sektor, og især over for de ældre, seniorerne, har man gjort det, at man har fjernet nogle instrumenter, som kunne gøre, at folk kunne komme i arbejde igen. Så alt i alt vender pakken altså den tunge ende nedad, vil jeg sige til statsministeren.

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at statsministeren understreger, at regeringen prioriterer vækst, velfærd og beskæftigelse, og derfor vil jeg gerne bede statsministeren be- eller afkræfte de forlydender, der har været i pressen om, at regeringen forestiller sig at ændre 2010-målsætningen til en 2015-målsætning for dermed at skaffe et bedre råderum – altså at man vil fire på gældsafviklingen. Er det sådan, at regeringen holder fast i 2010-målsætningen, eller er det sådan, at den skal ændres til en 2015-målsætning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo fuldstændig forkert, når hr. Bjarne Laustsen påstår, at der afskediges mennesker i tusindvis i den offentlige sektor. Sandheden er, at fra 2001 til 2002 og igen fra 2002 til 2003 er der en vækst i den offentlige beskæftigelse, så det forholder sig stik modsat af det, hr. Bjarne Laustsen siger.

Til hr. Jacob Buksti kan jeg sige, at regeringen holder fast i den målsætning om gældsafvikling, som er beskrevet i 2010-redegørelsen.

Bjarne Laustsen (S):

Det er bare svært at se, at det passer sammen med den virkelighed, som folk, der mister deres job, oplever. Jeg tror ikke, de føler det samme, som statsministeren gør.

Kl. 13.10

Hvis vi kigger på samtlige områder og spørger a-kasserne, kan vi se, at stort set alle områder melder ud om en større arbejdsløshed, så den vækst, statsministeren taler om, er altså udeblevet. Der er flere, som har mistet deres arbejde, og til skade for arbejdskraftudbuddet har regeringen i tilgift lavet andre ordninger, der trækker folk ud af arbejdsmarkedet.

Det, jeg konkret talte om før, var servicejobbene og mulighederne for dem, der er 50 år og derover, for at komme i job. Dem har man også fjernet. Vi kan også se, at unge akademikere står i kø for at få et job, vi kan se, at 13.000-14.000 unge mennesker ikke kan få en praktikplads, og det gælder også i den private sektor, som statsministeren taler så pænt om.

Jeg synes da ikke, at der er noget at bryste sig af. Jeg synes, at regeringen skulle trække i arbejdstøjet og komme med nogle meldinger om, hvordan den vil vende skuden, for det er da katastrofalt, at allerede efter ét års regeringsindsats får vi 14.000 flere arbejdsløse.

Nicolai Wammen (S):

Jeg vil i lighed med hr. Jacob Buksti gerne spørge statsministeren om 2010-planen.

Det er sådan, at man i Berlingske Tidende den 28. december 2002 kunne se en centralt placeret kilde i Venstre citeret for at sige, at 2010-planen har nogle helt urealistiske forudsætninger, og at man derfor vil fremlægge sin egen plan, når tiden er moden. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han deler den opfattelse, at 2010-planen hviler på nogle helt urealistiske forudsætninger, og om regeringen har planer om at lave væsentlige ændringer eller bare ændringer af et vist omfang af det, man tidligere har lovet i forbindelse med 2010-planen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Bjarne Laustsen er altså på virkelig tynd is, må man sige. Hr. Bjarne Laustsen kan ikke tilbagevise de talmæssige kendsgerninger, som altså

er, at fra 2001 til 2002 er der en vækst i den offentlige beskæftigelse – hvis jeg ikke husker meget galt er den på 3.000 – og fra 2002 til 2003 er der igen en vækst i den offentlige beskæftigelse, og hvis jeg igen ikke husker meget galt, er det en vækst på 6.000. Altså 9.000 over 2 år, så det forholder sig stik modsat af det, hr. Bjarne Laustsen siger.

Det er da beklageligt, hvis den afmattede internationale konjunktur fører til, at der finder afskedigelser sted i private virksomheder. Det er muligt, at vi ikke ganske kan undgå det, men det bedste middel imod det er jo at sikre, at danske virksomheder har en så god konkurrenceevne som overhovedet muligt, så de kan sælge flere varer i udlandet, også selv om udlandet har en afmattet konjunktur. Her er denne regering en garant for, at virksomhederne ikke bliver overfaldet med nye skatter og afgifter, nye administrative byrder og nye restriktioner, som den tidligere regering gjorde, og det er dét, der gør, at virksomhederne under denne regering er i stand til at disponere langsigtet i modsætning til, hvad der var tilfældet under den tidligere regering.

Jeg skal bare sige kort til hr. Nicolai Wammen, at regeringen har jo på et tidligt tidspunkt, allerede da regeringspartierne var i opposition, tilsluttet sig målsætningerne i 2010-redegørelsen.

Nicolai Wammen (S):

Det er jo netop, fordi regeringspartierne har tilsluttet sig så tidligt og har sagt, at 2010-planen gælder – også efter at de ikke længere er i opposition, men sidder på regeringsbænkene – at det må vække en vis interesse, også hos statsministeren, når fremtrædende medlemmer af regeringen eller partiet Venstre – det fremgår ikke helt tydeligt af artiklen, men man må dog gå ud fra, at det er én af de to muligheder – siger, at 2010-planen bygger på nogle helt urealistiske forudsætninger. Derfor er spørgsmålet meget klart: Kan statsministeren tilslutte sig indholdet af den udtalelse, eller kan statsministeren ikke gøre det?

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om regeringen også er garant for, at virksomhederne har en veluddannet arbejdskraft, altså kan garantere, at også de kortuddannede kan få en god uddannelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til det sidste vil jeg blot svare: Ja, jeg mener, det er et vigtigt element i et samfunds evne til at omstille sig til nye tider, at der er et velfungerende voksen- og efteruddannelsessystem, også når det gælder de kortuddannede. Man kunne måske endda sige: Ikke mindst når det gælder de kortuddannede.

Til hr. Nicolai Wammen vil jeg sige, at jeg har ikke noget kendskab til, hvilke såkaldt højstående kredse i partiet Venstre der skulle have udtalt sig anonymt. Men det er jo kun en understregning af, at man ikke skal tro på alt, hvad der står i avisen, især ikke når det er udtalt anonymt, og det kunne jo gøre livet lettere for hr. Nicolai Wammen og nogle af hans partifæller, hvis de holdt sig til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.15

Spm. nr. US 40

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at kampen mod rockerne splitter regeringen. På den ene side har vi jo set, at Venstres politiske ordfører går ind og dækker statsministeren op i forhold til nytårsudtalelserne, og man må formode, at Venstres politiske ordfører hermed også har opbakning i regeringen; men samtidig kan jeg konstatere, at justitsministeren afviser at betale for øget kapacitet i fængslerne, så jeg synes egentlig, det kunne være interessant at høre: Hvad vil regeringen? Hvad vil statsministeren med denne her sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er meget enkelt at svare på. Vi vil rockeruvæsenet til livs, og der er aldeles ikke tale om, at denne sag splitter regeringen. Tværtimod er det jo en sag, der har allerhøjeste prioritet for regeringen. Justitsministeren har allerede her i efteråret iværksat en række fremadrettede initiativer til at forstærke indsatsen mod rockeruvæsenet, og regeringen vil tage yderligere initiativer her i det nye år.

Lissa Mathiasen (S):

Ja, så kunne man jo ønske, at de også blev fremlagt i Folketinget. Det er i hvert fald ikke indtil videre fremlagt her, hvad der måtte være fra justitsministeren.

Men det, der er nok så interessant, er, at samme dag, som Venstres politiske ordfører spiller ud med det her, afviser justitsministeren pure at øge bevillingerne til at udvide fængslernes kapacitet. Det vil sige, at man på den ene side siger: Det vil vi gerne, mens justitsministeren på den anden side afviser.

Må jeg forstå statsministerens svar til mig på den måde, at man fra statsministerens side her giver et tilsagn om, at man er parat til at øge bevillingerne, til at udvide fængslernes kapacitet for at komme kampen mod rockerne til livs?

Morten Bødskov (S):

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på afsnittet omkring rockere i statsministerens nytårstale. Hvis man skal være lidt småfræk, kan man næsten beskyldte statsministeren for piratkopiering af et tidligere udsendt socialdemokratisk oplæg omkring rockerkriminaliteten og vigtigheden af at bekæmpe den.

Meget kan man sige om statsministerens ord, men der var jo ikke meget handling i dem. Bare ét konkret spørgsmål til statsministeren, som bekymrer utrolig mange mennesker rundt omkring, nemlig spørgsmålet om ganske mange rockerborges meget uhensigtsmæssige placeringer i lokalsamfundet: Vil regeringen eller vil regeringen ikke gøre noget ved disse rockerborges placeringer i lokalsamfundet?

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren bakker Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, op i, at det ikke må skorte på finansieringen i den her sag. For det er der, vi som opposition bliver en lillebitte smule rundtossede, når det er sådan, at Socialdemokratiet sammen med de øvrige forligspartier i kriminalforsorgsforliget gang på gang har forsøgt at få justitsministeren til at give nogle af de penge, der kunne skabe ordnede forhold for kriminalforsorgen og få de mange dømte, der går på fri fod, bag de stive gardiner. Der er vi blevet afvist gang på gang og senest samme dag, som Venstres ordfører går ud og proklamerer, at nu skal der være strafafsoning.

Er statsministeren enig med Venstres ordfører eller med justitsministeren?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Justitsministeren har jo udtalt sig på grundlag af det finanslovsforslag, der nu er vedtaget, og det lægger jo de bevillingsmæssige rammer. Det er

dem, vi opererer inden for. Regeringen har ingen aktuelle planer om at udvide disse bevillingsmæssige rammer. Det er vores opfattelse, at det, der er bevilget på finansloven for 2003, er det, der rækker til 2003.

Som sagt vil regeringen følge op på de initiativer, der allerede er taget, og hvis der som led i de politiske aftaler, der træffes i Folketinget i kampen mod rockerne, bliver behov for yderligere bevilling, jamen så må vi i fællesskab med partierne finde en plads til disse bevillinger, for det er jo klart, at retssikkerhed aldrig må blive undertrykt af penge. Det siger sig selv.

Kl. 13.20

Men jeg vil så også føje til: Det er altså ikke sådan, at det løser problemerne i sig selv bare at bygge flere fængsler. Vi skulle jo gerne undgå problemerne. Vi skulle jo gerne bekæmpe og forebygge kriminaliteten, og det er faktisk det, regeringens indsats går ud på.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er nødt til at spørge én gang til:

Er det ren luft, når man fra Venstres og fra statsministerens side her i starten af det nye år lægger an til, at man nu vil have en kamp, en ekstraordinær indsats mod rockerkriminaliteten? Med det svar, vi får her fra statsministeren, vil jeg godt spørge én gang til for at få en klar hilsen:

Vil man fra regeringens side i denne folketingsssamling være med til at lægge flere penge ind, således at man er i stand til også at udvide kapaciteten i vores fængsler, således at man rent faktisk er i stand til at leve op til det, som Venstres ordfører har sagt, og som Socialdemokratiet i meget lang tid har sagt? Vil man det fra Venstres side, fra statsministerens side eller vil man ikke?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er så typisk for Socialdemokratiet, at man starter med at ville kræve flere bevillinger i stedet for at tale om, hvad det er, der er brug for. Det er den måde, regeringen vil tage denne sag op på. Det er ved at spørge: Hvad er det for initiativer, der er brug for i opfølgning af det, regeringen allerede har gjort?

Det drøfter vi med Folketingets partier, og som jeg sagde før, er det jo klart, at såfremt de aftaler, man når frem til, så også kræver, at der findes flere penge, så må man finde de penge. Men regeringen starter altså et andet sted. Regeringen starter med at spørge: Hvad er det, der er

brug for? Og derefter ser vi på: Er der så brug for flere penge? Socialdemokraterne starter som sædvanlig altid modsat med bare at kræve flere bevillinger uden at gøre sig klart, hvad de skal bruges til.

Lissa Mathiasen (S):

Ja, det lyder jo lidt, som om statsministeren taler mod bedre vidende. Nu har vi faktisk i snart tre kvart år haft en løbende drøftelse med justitsministeren om kriminalforsorgen, om en indsats omkring de her ting. Nu har vi faktisk i adskillige måneder haft en drøftelse med justitsministeren i et forsøg på netop at få flere pladser, således at kapaciteten i vores fængselsvæsen kunne udvides. Det er jo sådan, at der ligger et flerårigt forlig omkring kriminalforsorgen.

Må jeg forstå det, statsministeren har prøvet at svare her i dag, som et udtryk for, at der er en åbning fra regeringens side, at statsministeren vil medvirke til at være positiv over for, at der rent faktisk kommer den kapacitet, som er nødvendig, og dermed også de midler, der som en følge deraf måtte være nødvendige?

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg synes ikke helt, at statsministeren svarer på de spørgsmål, der bliver stillet, så jeg vil godt prøve at stille spørgsmålet én gang til:

Har regeringen tænkt sig at gøre noget ved de her rockerbørge? Skal der ske noget? Og i givet fald, hvad skal der ske? Jeg kan nemlig orientere statsministeren om, at der er ret mange mennesker, der rundtomkring er ret bekymrede for de her rockerbørge, bekymrede for, hvad der sker med deres børn og unge, hvis de færdes tæt ved de her rockerbørge, bekymrede for den utryghed, som vi alle sammen føler, når vi er i nærheden af dem. Har regeringen tænkt sig at gøre noget ved rockerborgene, eller har regeringen bare tænkt sig at tale om det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg beklager, at jeg ikke fik svaret på hr. Morten Bødskovs spørgsmål. Derfor er jeg glad for, at fru Lotte Bundsgaard rejser det igen.

Jeg føler selv, at rockerborgene er et stort problem og er et spørgsmål, der må tages meget seriøst fat på. Det er rejst som et problem fra en række kommuner. Det er heller ikke sådan, at det er så ligetil at løse problemet, men regeringen er meget åben over for at drøfte med kommunerne: Hvad skal der til, hvad kan der gøres for at løse dette problem? Ordet åbenhed er fak-

tisk et nøgleord, og det er svaret til fru Lissa Mathiasen.

Jeg synes altså, at det vil være lidt beskæmmende, hvis det her nu skulle gøres til genstand for sådan en stor partipolitisk strid, for jeg noterer med glæde, at der også i Socialdemokratiet, navnlig nu hvor partiet er kommet i opposition, er vokset en meget kraftig interesse frem for at gøre noget mere markant mod rockernes rædselsregime, og det skal jeg ikke hovere over, men tværtimod glæde mig meget over nu er tilfældet.

Derfor synes jeg, at vi i fællesskab skal arbejde konstruktivt på konkrete initiativer, der kan bekæmpe rockeruvæsenet, i stedet for at strides partipolitisk om det. Jeg fornemmer, at der er en bred enighed om det her.

Kl. 13.25

Og så må jeg bare gentage: Hvis den enighed så fører til initiativer, der også udløser et behov for merbevillinger, så må vi jo skaffe dem. Retsikkerhed må aldrig blive undertrykt af penge.

Thomas Adelskov (S):

Jeg kan jo forstå, at statsministeren har mange meninger om Socialdemokratiet i denne her sag. Jeg tror, at vi sammen med befolkningen har glædet os over, at regeringen nu i hvert fald med statsministeren i spidsen har taget handsken op. Det, der jo sådan set er spørgsmålet her, er: Hvad vil regeringen gøre? Kommer regeringen med et udspil? Hvad vil regeringen gøre? Er regeringen indstillet på at komme med nogle konkrete forslag? Er regeringen indstillet på, at der følger penge med? Eller har regeringen bare tænkt sig at sidde med hænderne i skødet?

Jeg synes jo, man kan sige om regeringen, at siden Venstre er kommet i regering, har retorikken været stigende, men handlingen har været faldende. Og det nytter ikke noget at holde fine nytårstaler, hvis ikke der er handling bag.

Så spørgsmålet her i dag er sådan set ikke nødvendigvis et spørgsmål om at lave partipolitiske fægterier. Det er et spørgsmål om at få nogle svar. Hvad vil statsministeren og regeringen gøre på dette område?

Ole Stavad (S):

Jeg må sige, at en af de passager i statsministerens nytårstale, som glædede mig, var bebudelsen af en endnu stærkere indsats mod rockerkriminaliteten. Og jeg så det samtidig som et område, der ikke skulle være et, om jeg så må sige, slagsmålsområde her i Folketinget, fordi Social-

demokratiet i lang tid, ikke mindst med hr. Morten Bødskov i spidsen, har arbejdet for at få sat det her på dagsordenen, fordi vi synes, det er, som også statsministeren gav udtryk for, et af de vigtigste, måske det vigtigste kriminalitetsområde overhovedet.

Derfor synes jeg, vi skulle lægge kræfterne sammen. Jeg vil godt sige til statsministeren – ud fra de svar, vi nu har lyttet til – at det godt kan bekymre mig, om det har været nogle erklæringer uden bund i en vilje til konkret handling, og at statsministeren egentlig ikke har vidst særlig meget om, hvad der dækker sig bag ordene.

Vil statsministeren her give et tilsagn om – sammen med Socialdemokratiet, sammen med Folketinget – at den her indsats skal gøres, for vi vil ikke finde os i den rockerkriminalitet, vi oplever?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det svar er jo meget enkelt. Jeg siger da ikke sådan noget i nytårstalen, uden at der også kommer noget konkret handling. Og det er jo så også svaret til hr. Thomas Adelskov. Det er da ikke sådan, at regeringen vil sidde med hænderne i skødet. Det har regeringen heller ikke gjort. Allerede i efteråret har justitsministeren fremlagt forskellige initiativer, som man kan betragte som et første trin i denne indsats.

Det er regeringens klare opfattelse, at der er behov for en opfølgende indsats. Og der kan jeg bekræfte over for hr. Ole Stavad, at det er regeringens hensigt at tale med Folketingets partier om det, for jeg synes nemlig, at sagen er for vigtig til, at man nu graver sig ned i skyttegrave her. Vi burde stå sammen om en række initiativer, der kan forstærke den indsats, der allerede er sat i gang. Og jeg glæder mig over, at der i Socialdemokratiet er en positiv vilje til det. Det tror jeg også der er fra anden side i Folketinget.

Derfor ser jeg frem til disse drøftelser med Folketingets partier, når regeringen kommer med sit nye udspil.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Nicolai Wammen. Og derefter er spørgsmålet afsluttet, og vi går videre.

Nicolai Wammen (S):

Det indtryk, der må stå tilbage efter denne her debat, er, at regeringen har mange fine ord, men at der ikke er nogen konkret handling. På trods af gentagne spørgsmål fra flere medlemmer i

denne sal har statsministeren ikke kunne komme med ét konkret eksempel på, hvad han agter at foretage sig, men brugt sin tid på at skælde ud på Socialdemokratiet.

Men jeg tror, at de fleste vil kunne huske bl.a. rockerborgen Polensgade på Amager. Der skete der noget under den tidligere regering. Nu venter vi meget spændt på, at ord bliver til handling hos statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, nu har Socialdemokratiet ganske vist været i opposition i godt og vel et år, men det er helt tydeligt svært at vænne sig til rollen. Men jeg må sige til de socialdemokratiske spillere, at de altså er nødt til at have den tålmodighed, der ligger i at vente og se, hvad det er, regeringen kommer med. Det kommer såmænd om ikke så forfærdelig længe, og så skal de socialdemokratiske spillere nok få tilfredsstillende deres nysgerrighed, deres naturlige nysgerrighed.

Men det er nu engang arbejdsgangen, at det er regeringen, der arbejder med det her. Arbejdet er i gang. Regeringen kommer med et udspil, og så vil vi gerne drøfte det – også med Socialdemokratiet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 41

Nicolai Wammen (S):

Statsministeren var tidligere i dag inde på, at han nødigt vil kommentere anonyme udtalelser fra sit eget parti. Nu vil jeg så spørge statsministeren om noget, der ikke er anonyme udtalelser, men udtalelser fra henholdsvis statsministerens udenrigsminister og finansminister. Det går på de meget store spareplaner, der er inden for Udenrigsministeriets område, hvor vi på den ene side har en udenrigsminister, der klart melder ud, at det, der er lagt op til, er for voldsomt, hvis man skal kunne opfylde sine internationale målsætninger.

Kl. 13.30

Udenrigsministeren har jo lige lanceret nogle meget store planer for Danmarks rolle i det internationale samfund, og han siger der, at nu er målet nået, hvis man skal kunne opfylde de forpligtelser. Der må skæres ned på regeringens besparelsesplaner.

På den anden side har man en finansminister, der siger, at de skal spare det, de har fået besked på.

Mit spørgsmål er til statsministeren som chef for de to ministre: Bakker han sin udenrigsminister op i det her spørgsmål, eller bakker han sin finansminister op i det her spørgsmål, for begge kan ikke få ret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ikke desto mindre er situationen den, at jeg bakker begge ministre op, for jeg er meget enig med udenrigsministeren i, at Danmark skal spille en meget aktiv rolle internationalt. Vi skal bygge videre på det aktive EU-formandskab og benytte den platform, vi der har skabt til, at Danmark gør sig stærkest muligt gældende i Europa og internationalt. Det er jeg fuldstændig enig med udenrigsministeren i. Jeg har selv været inde på det samme.

Samtidig er det selvfølgelig klart, at finansministeren jo må sikre, at budgettet hænger sammen, og derfor er der jo allerede, da finanslovsforslaget for 2003 blev fremsat, lagt nogle såkaldte budgetoverslag ind for alle ministerier for 2004.

Nu begynder så overvejelserne om finanslovsforslaget for 2004, og der er det jo en fuldstændig naturlig proces, at finansministeren ønsker størst mulige besparelser, mens de enkelte ministre gerne vil sikre, at der også er bevillinger nok til dette eller hint gode formål. Det er jo meget forståeligt.

Det, jeg bare siger med det her svar, er, at det jo er en meget naturlig proces, for sådan er det. Og i løbet af foråret vil der i regeringen blive truffet beslutning om de endelige rammer for 2004-finanslovsforslaget. Der kan jeg sige til hr. Nicolai Wammen, at de selvfølgelig vil blive tilrettelagt sådan, også for Udenrigsministeriet, at Danmark kan spille den rolle internationalt, som Danmark bør spille.

Nicolai Wammen (S):

Det er selvfølgelig meget fint, at statsministeren giver et svar, hvor han siger, at på den ene side og på den anden side. Statsministeren, som normalt er meget klar i mælet, var meget uklar her.

Statsministeren siger, at det er en naturlig proces. Hvad der måske er mindre naturligt er, at man har to af regeringens topministre, der i pressen går ud og har direkte modsatrettede synspunkter.

For det, der selvfølgelig er grunden til, at statsministeren er nødt til at give så afværgende et svar, er, at man har en udenrigsminister, der har lagt en ny politik frem, som i øvrigt ligger op ad det, statsministeren også selv bekræfter er regeringschefens tanker, og udenrigsministeren siger, at hvis vi skal udføre den, så kan vi ikke klare de besparelser, finansministeren har lagt op til. På den anden side har vi en finansminister, der siger: Det kan godt være, I mener det, men det skal I.

Derfor synes jeg, det er meget rimeligt at bede regeringschefen, statsministeren, om i dag at sige, hvilken af ministrene han holder med, for det er ikke begge ministre, der kan få ret her. Både dansk erhvervsliv og mange andre har været ude og været meget kritiske i forhold til visdommen i, at regeringen vil skære ned på det Udenrigsministerium, som man i øvrigt har rost til skyerne i forbindelse med EU-formandskabet.

Så kunne statsministeren ikke være lidt mere præcis i sit svar: Er det finansministeren eller udenrigsministeren, der har regeringschefens opbakning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jamen jeg er jo netop meget præcis i mit svar, ved at jeg beskriver, hvordan proceduren er, nemlig at her straks, hvor finansloven for 2003 er vedtaget, begynder så de helt almindelige overvejelser om, hvad finanslovsforslaget for 2004 skal gå ud på.

Denne proces starter med, at der allerede er lagt nogle såkaldte budgetoverslag ind på alle ministerier, også Udenrigsministeriet. Det er så det, der er udgangspunktet.

Derefter går drøftelserne i gang, og når vi når hen omkring maj-juni måned, afslutter regeringen så de drøftelser og siger, at disse budgetoverslag måske skal ændres her eller fastholdes der på de enkelte ministeriers område. Det er processen.

Derfor kan jeg jo ikke sige andet, end at alt det, der bliver sagt af de enkelte fagministre og fra grupper i samfundet, vil indgå i overvejelserne, og i maj-juni måned lægger regeringen så de endelige rammer fast for finanslovsforslaget 2004.

Det er et meget klart svar, for det er det, man kan sige i dag.

Kl. 13.35

Nicolai Wammen (S):

Vi kommer da små skridt i retning af et lidt klarere svar i hvert fald. Men stadig væk står tilbage, at statsministeren ikke her i dag vil sige, om han bakkede op bag synspunkterne fra udenrigsministeren eller fra finansministeren. Det må stå svævende hen.

Det kunne dog tolkes som en lille åbning, at statsministeren siger: Senere må vi jo så se på, om der skal revideres på de her tal. Det er klart, at det må man jo i en løbende proces.

Men lad mig så spørge så pænt og venligt som overhovedet muligt: Ville statsministeren synes, det var fornuftigt, at man lyttede til Udenrigsministeriets og udenrigsministerens meget klare og saglige udmelding på det her spørgsmål? Ville det i givet fald betyde, at statsministeren ikke bare lytter, men også handler i forhold til det, og dermed sætter sin finansminister på plads?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er slet ikke anledning til at sætte nogen som helst på plads i den her sag.

Der vil nu foregå overvejelser – de vil foregå i regeringen, de vil sikkert også foregå i offentligheden – om budgetrammerne for de enkelte ministerier, og som sagt bliver det så lagt fast i maj-juni måned, hvordan det samlede finanslovsforslag for 2004 skal se ud.

Men jeg vil gerne sige til hr. Nicolai Wammen, at under alle omstændigheder vil det blive tilrettelagt sådan, for så vidt angår Udenrigsministeriet, men også for andre ministerier, at vi kan varetage de opgaver, som vi har sat os for. Og for Udenrigsministeriets vedkommende er det klart, at der skal der tages hensyn til, at Danmark kan og skal spille en aktiv rolle på den internationale scene.

Når vi fastlægger finanslovsforslag for 2004, vil det være det hensyn, der også bærer budgettet for 2004 på dette som på andre områder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 42

Lotte Bundsgaard (S):

Statsministeren var tidligere inde på, at det var vigtigt for regeringen, at de kortuddannede fik en mulighed for at efteruddanne sig.

I går i Radioavisen fortalte Leif Hansen, der er forsker ved Roskilde Universitetscenter, at

den øgede brugerbetaling, som regeringen har valgt at lægge på voksenuddannelsen på VUC, vil få store konsekvenser for arbejdsstyrken. Det vil betyde, at kompetencen i arbejdsstyrken vil falde, og at især de lavtuddannede vil have sværere ved at efteruddanne sig.

Mener statsministeren, at det stadig væk er et instrument, man skal bruge, nemlig at lægge øget brugerbetaling på voksen/efteruddannelsen, eller mener statsministeren som konsekvens af det, statsministeren sagde tidligere, nemlig at det var vigtigt, at de lavtuddannede fik mulighed for at efteruddanne sig, at man skal fjerne denne her brugerbetaling på voksen/efteruddannelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Først og fremmest vil jeg gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at den brugerbetaling, der er indført på VUC-centrene, jo er indrettet sådan, at de kursister, der virkelig tager fag med henblik på at få en kompetencegivende uddannelse, ikke kommer til at betale mere, i hvert fald ikke væsentligt mere, end de har gjort under det gamle system.

Det, regeringen sigter på, er at tilrettelægge systemet sådan, at vi får det målrettede netop til det kompetencegivende. Der står jeg ved, hvad jeg sagde tidligere i dag, nemlig at det er vigtigt at have et voksen- og efteruddannelsessystem, som sikrer, at mennesker i et stærkt omskifteligt samfund er i stand til at uddanne sig i nye retninger.

Det er klart, at mennesker med en kort uddannelse har et sådant særligt behov, og det vil regeringen også have for øje, når vi tilrettelægger fremtidens voksen- og efteruddannelsessystem.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren igen: Forsker på Roskilde Universitetscenter Leif Hansen påpeger, at den øgede brugerbetaling, man lægger på VUC-fagene, vil få konsekvens for de lavtuddannedes incitament til at tage uddannelse. Mener statsministeren, at det gør det nemmere at gå fra bistandsklient til bankdirektør, hvilket statsministeren i sin åbningstale sagde, at regeringen ville gøre lettere, eller mener statsministeren, at det vil gøre det sværere, da de lavtud-

dannede vil have sværere ved at tage uddannelse på grund af brugerbetalingen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil blot gentage, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at den måde, vi har tilrettelagt det på konkret, når det gælder VUC-betaling, sikrer, at de, der virkelig gennemfører fag, med henblik på at det skal ende med en kompetencegivende uddannelse, jo får pengene tilbage og ikke kommer til at betale mere. Så jeg er altså ikke enig i Leif Hansens konklusion.

Kl. 13.40

Thomas Adelskov (S):

En stor del af dem, som i dag går på VUC, går f.eks. på VUC for at forbedre en dårlig studentereksamen og tage nogle ekstra fag, eller for at forbedre en gammel folkeskoleeksamen, som de ikke syntes var tilstrækkelig god. Det er jo dem, man rammer med det her forslag. Det er jo nogle af de kortest uddannede i det danske samfund, som nu bliver pålagt en ekstremt stor brugerbetaling for at forsøge at opnå et højere uddannelsesniveau.

Men mit spørgsmål til statsministeren er: Er det så en politik, som statsministeren mener skal indføres på alle uddannelser, at gennemfører man ikke uddannelsen, så skal man betale et ret højt brugerbetalingsgebyr for at have gået på uddannelsen? Man kunne jo forestille sig, at det var unge, som ikke har afsluttet studentereksamen. Man kunne forestille sig, at det var nogle, som ikke afsluttede deres universitetsuddannelse, der her kom på tale. Er det forslag, som vi vil se fra regeringen i den kommende tid, at der skal brugerbetaling til, hvis ikke man afslutter sine uddannelser?

Og hvad vil statsministeren gøre for den gruppe, som bare stille og roligt forsøger at forbedre den gamle studentereksamen, som måske ikke var så god, som de ønskede sig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan sige til hr. Thomas Adelskov, at regeringen ikke har den type planer, som hr. Thomas Adelskov omtaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Mikkel Dencker (DF).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Medlem af Folketinget Mikkel Dencker har søgt om orlov fra den 7. januar 2003 på grund af barns fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Dansk Folkeparti i Københavns Amt, politisk sekretær Kenneth Lambrecht, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 7. januar 2003 i anledning af Mikkel Denckers orlov.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan til beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.

(Fremsat 10/10 2002. Første behandling 20/11 2002. Betænkning 5/12 2002).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Det er med nogen skuffelse og stor forundring, at vi om lidt må opleve, at forslaget om en national handlingsplan mod seksuelt misbrug af børn bliver stemt ned af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Skuffelsen skyldes, at vi ved førstebehandling faktisk havde et flertal for, som bestod af Enhedslisten, SF, Kristeligt Folkeparti, Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og selvfølgelig Socialdemokratiet.

Siden er Dansk Folkeparti blevet banket på plads af regeringen og stemmer nu imod. Det er et mønster, vi kender. Det er måske til at leve

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 49: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2003-06.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 6/11 2002. Første behandling 13/11 2002. Betænkning 21/11 2002. Anden behandling 26/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.